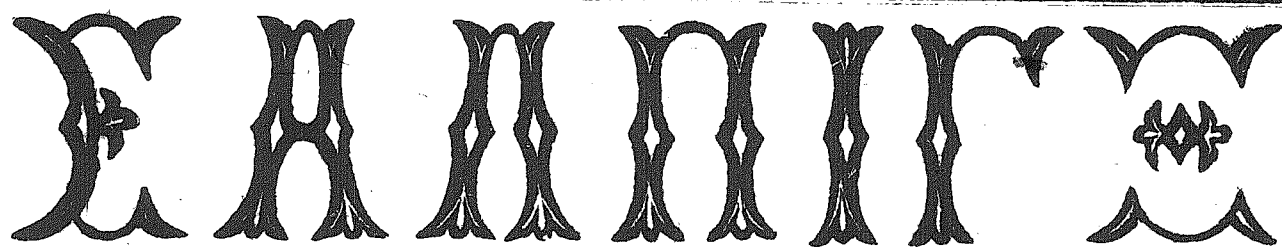

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου . . . Σελ. 8.

Ἐν τοῖς χωρίοις . . . 6.

Ἐν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ . . . 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰς—
ποιήσεις καὶ διαγραφὰς
κατ' ἀποκοπήν. Ἀπὸ τῆς
τύποις τῆς προπληρω-
ματικῆς τοῦ φύλλου κατ' ἀ-
ποκοπήν διαγράφεται.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο κ. Σταύρος Κ. Κακού-
τας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28
καταστήματι τοῦ πλησίον τοῦ
μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς
«Βικτωρία», κατασκευάζει παν-
τός εἶδους καὶ καλλίστης ποιό-
τητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὁ-
ποίαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ
λεπτικῶς. Οἱ βουλομένοι θα μεί-
νωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς
πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς
τὰς τιμὰς. Ἀναλαμβάνει τὴν
ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμεσὸς 1 Ἀπριλ. 89.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνεστῆ τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Κομ-
πανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρώνονται αἱ
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνονται αἱ ἐπιθυμοῦ-
ντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. — Ὅσοι τῶν
ἐν Ἀθήνῃ ἀξιότιμων συνδρομητῶν μας δὲν
καταβύθισαν τὰς συνδρομαὶς, παρακαλοῦ-
νται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνῶστον ἡμῶς εἰς
ἡμᾶς.

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΖΗΤΟΥΜΕΝ

Ἡ ΥΠΑΡΞΙΝ;

—οἶϛο—

Ἐν τινος περικοπῆς τοῦ πε-
ρὶ Κύπρου ἀρθροῦ τῆς «Ἀρ-
κτου» τῶν Βρυξελλῶν, ἣν ἐκ τῆς
Τεργεσταίας «Ν. Ἡμέρας» ἀ-
νεγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν
φύλλον, ὅτι «ἀμφιβολὸν ἂν θὰ
ἀκουσθῶσι τὰ παράπονα τῆς
πρεσβείας, διότι ἡ Ἀγγλί-
α δὲν κατατέλλεται ἐν τῇ Κύ-
πρῳ ἵνα ἐξασφαλίσῃ
τὴν εὐδαιμονίαν τῶν
Κυπρίων», καί περ εἰρω-
νικῶς ὡς φαίνεται ἐξενεχθείσης
κατὰ τῶν Ἀγγλῶν, καὶ ἐκ τι-
νων ἄλλων δημοσιευμάτων, δι-
αστρεβλόντων τὰς ἐνεργείας
καὶ ἀπαιτήσεις μας, ἀγόμεθα
εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ὑπὸ πολλῶν
τοῦ ἐξω κόσμου, καὶ ξένων καὶ
οἰκείων, θεωροῦμεθα ὡς λαὸς,
ἀπολαύσας τῆς τῶν ἀγαθῶν
τῆς εὐνομίας καὶ καλοδιοικήσε-
ως ὑπὸ τὴν εὐγενῆ καὶ πεπαι-
τισμένην Κυβέρνησιν τῆς Μ. Βρε-
τανίας, ἀλλὰ λαὸς θορυβώδης,
ἀπαιτητικὸς καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ

ἀξιούμενος εὐδαιμονίαν
παρ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ φρονούντες οὕτω, ἡ δὲν
ἔχουσι γνῶσιν τῶν κυπριακῶν
αἰτημάτων καὶ τότε εἶνε τόλμη
ἀσύγγνωστος τὸ ἀποφαίνεσθαι
καθ' ἡμῶν ἀνεξέταστος καὶ ἀ-
βασανίστως, ἡ ἀπὸ σκοποῦ
πράττουσι τοῦτο διὰ νὰ παρα-
στήσωσι τὰς αἰτήσεις μας ὡς
ὑπερβολικὰς καὶ φαντασιώδεις
καὶ ἐξουδετερώσωσιν οὕτω τὰς
ἐνεργείας μας. Καὶ ἡμεῖς ἡλί-
ζομεν ὅτι τὰ εὐλογα παράπονά
μας θὰ ἀντήχουν καθ' ἅπαντα
τὸν ἐξω κόσμον καὶ ὅτι αἱ ἐνέρ-
γειαί μας θὰ ὑπεστηρίζοντο πα-
ρὰ παντός συναισθανομένου τοῦ
δίκαιου λαοῦ ἀγωνιῶντος περὶ
ὑπάρξεως! Ἀλλ' ἔχομεν τὸ δί-
καιον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ οὐδεὶς ἐ-
στω μεθ' ἡμῶν.

Λαὸς ἐξάντληθεις ἐκ τῆς ἐ-
παχθοῦς φορολογίας ἵνα ἐπαρ-
κῆσθαι εἰς τὰς πολυτελεῖς καὶ πο-
λυδαπάνους ἀνάγκας δύο κυ-
ρίων καὶ αἰτούμενοι ἀνακούφι-
σιν διὰ μέσων νομίμων καὶ τρό-
πων εὐγενῶν, εὐδαιμονίαν ζητεῖ
ἡ ὑπαρξίς;

Λαὸς αἰτούμενος ἀσφάλει-
αν τιμῆς ζωῆς καὶ περιουσίας
κατὰ τῶν θρασυγνέτων καὶ
αὐξηθέντων κακούργων ἀφ' ὧν
ἀνάπαυσιν δὲν εὐρίσκει ἡμέρας
καὶ νυκτός, εὐδαιμονίαν ζητεῖ ἡ
περὶ τῆς ὑπάρξεως του μεριμνᾷ;

Λαὸς, ὅστις εἰς τὸ δημόσι-
ον ταμεῖον τινάσσει καθ' ἑκά-
στην τὸ βαλάντιόν του καὶ ὁ-
μῶς τοῦτο ἐξάντλεται ἀενάως
χωρὶς οὐδὲν νὰ δαπανᾷται ὑπὲρ
ταῦ τῶπου του καὶ ἀπαιτῶν
θεραπείαν τοῦ κακοῦ, εὐδαιμο-
νίαν ἐπιδιώκει ἡ περὶ τῆς συν-
τηρήσεως του κοπιᾷ;

Λαὸς ἀπαιτῶν ὑποστήριξιν
τοῦ μόνου ἐπαγγέλματός του,
τὸ ὅποιον φθίνει ἀσημέραι καὶ
μετ' αὐτοῦ φθίνει πᾶσα ζωὴ,
περὶ τῆς ζωῆς του προσπαθεῖ ἡ
εὐδαιμονίαν θηρεύει;

Εἰμεθα λαὸς ὅστις πένεται
καὶ λιμῶνται καὶ ἀπαιτεῖ ξη-

ρον ἄρτον καὶ καθαρὸν ὕδωρ
νὰ ζῇ. Ὅσα ἡ Πρεσβεία θὰ
καθυποβάλλῃ πρὸ τῶν ποδῶν
τῆς Ἀνάστης εἶνε ξηρὸς ἄρτος
καὶ ἀπλοῦν ὕδωρ. Δὲν ζητοῦ-
μεν οὔτε πολυσύνθετα καὶ πο-
λυποίκιλα ἐδωδία καὶ καρι-
κεύματα, οὔτε τσιτωτικὰ καὶ
πολύτιμα ποτὰ οὔτε γλυκεῖα
ἐπιδόρπια. Τοῦτο δ' ἀποδει-
κνύει ἀκριβῶς τὴν δεινὴν θέσιν
μας καὶ τὴν κρίσιμον κατά-
στασιν εἰς ἣν εὐρισκόμεθα, πε-
ριορισθέντες εἰς ὅσα ἔχομεν
πλήρες δίκαιον καὶ εἰς ὅσα κατ'
ἀναπόφευκτον ἀνάγκην πρέπει
νὰ εἰσακουσθῶμεν, ἀποσιωπή-
σαντες καὶ καταπνίξαντες τὴν
ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδίας
ἀνερχομένην μέχρι τοῦ λάρυγ-
γος καὶ ἐτοιμὴν νὰ ἐκραγῇ ὡς
ἡφαιστειὸν ἐθνικὴν εὐχὴν καὶ
ἐθνικοὺς πόθους.

Ποῖος ἄλλος λαὸς, πάσχων
ὅσα ἡμεῖς πάσχομεν, διατυποῖ
εὐσημότερον ἢ ἡμεῖς τὰ παρά-
πονά του καὶ χρεῖται νομιμωτέ-
ρας ἢ ἡμεῖς μέσων πρὸς ἀπαλ-
λαγὴν ἀπὸ τοῦ ἐπιχειρημένου
ὀλέθρου καὶ τῆς προσεγγιζούσης
καταστροφῆς;

Ἄλλοι μᾶς κατακρίνουσιν
ὅτι ἡμεῖς ζητοῦμεν καὶ ἄλλοι
μᾶς χαρακτηρίζουσιν ὡς πολ-
λὰ ἀπαιτητικούς. Ἡμεῖς ἐβα-
δίσαμεν τὴν μέσιν ὁδόν, ἐ-
θίξαμεν δὲ πᾶν ὅ,τι ἔχει κα-
κῶς. Ἐκθέτομεν πιστῶς τὰς δι-
αστάσεις τῆς ἀσθενείας καὶ ἀ-
φίνομεν τὴν ἐκλογὴν τῶν φαρ-
μάκων εἰς τὴν πεφωτισμένην τῆς
Ἀνάστης Κυβέρνησιν, ἔχομεν δὲ
δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εὐρώσιν ἡ-
μᾶς τὰ παράπονά μας ἐν τῇ
καρδίᾳ τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ τῆς
Ἀγγλίας, διότι περὶ ὑπάρξεως
ἀγωνιζόμεθα.

ΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΟΥΔΕ ΓΥΡ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ.

Φίλη «Σάλπιγξ».

Παράδοξον δὲν σοι φαίνεται ὅτι τὰ
ἐλληνικά φύλλα, τὰ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ
δρῶν Ἑλλάδι δημοσιευόμενα δὲν γρά-

φουν οὐδὲ γὰρ περὶ τῆς Κύπρου; Ἐ-
γὼ τέλος πάντων μετὰ μεγίστης προσ-
οχῆς ἀπὸ πολλοῦ διερευνῶ τὴν «μαλ-
κὴν ἀναγινώσκουμένην ἐν Κύπρῳ» «Ἀ-
κρόπολιν» καὶ ὁμῶς μεταξὺ τῶν τό-
πων πολλῶν εἰδήσεων, μεταξὺ τῆς
λαβυρινθώδους κληρώς ἐκείνης ποικί-
λης ὕλης δὲν εὗρον ὅτι ἀναγνώσω πε-
ρὶ Κύπρου οὐδὲ ἓ γραμμὰς, εἰμὲν ἄ-
παξ ἡ δὲ ἐν εἰδὲ εἰδήσεως ὀλίγας τι-
νάς γραμμὰς.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὁμολογῶ ὅτι
μ' ἐμβάλλει εἰς ἀπορίαν, ἀγνοῶ δὲ ποῦ
νὰ τὸ ἀποδώσω. Δὲν ἀξίζει ἀρὰ γε
τὸν κόπον ἢ δυστυχῆς Κύπρου, νὰ γίνε-
ται καὶ περὶ αὐτῆς κανεὶς λόγος; ἢ οἱ
περὶ τὰ πολλὰ ἄλλα σπουδαιότερα καὶ
συμφερώτερα τῷ ἔθνει τυρβάζοντες
διευθύνται καὶ συντάττει τῶν ἐφημε-
ρίδων δὲν ἔχουσι νὰ δαπανήσωσι καὶ
διὰ τὴν Κύπρον λεπτά τινα; ἢ μήπως
ἄνωγαν δὲ παρέχονται αἱ στήλαι τῶν
ἀθηναϊκῶν φύλλων;

Ἐπειδὴ ἔχω λόγους νὰ πιστεύω τὸ
τελευταῖον τοῦτο, πρέπει νὰ ζητήσω-
μεν ὡς τὸ ὕψος γὰρ νὰ θεωρηθῇ καὶ
τὴν νῆσον ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ἐκεί-
νων ὑποδοῦλων χωρῶν, περὶ ὧν ὁ τυ-
πος ἔχει καθήκον νὰ ἔχῃ ἀναικταστὰς
σῆλας, καὶ νομίζω ὅτι δικαιούμεθα
εἰς τοῦτο.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη ἐννοεῖται νὰ λαμ-
βάνωμεν ἐκείθεν ὁδηγίαν ὅπως ἐν
πάσῃ ἐνεργείᾳ μας, ἐπιδιώκουμεν τὴν
ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, μας δίδῃ τὴν ὁ-
δηγίαν αὕτη ὑπαγορευεταί ἐκδοθέν καὶ
ισχυρότερον πάσης ἄλλης ἐξώθεν, ἀλ-
λά, δὲν εἶνε καλὸν καὶ ἀναγκαῖον μά-
λιστα οἱ ἐλευθεροὶ ἀδελφοί μας ν' ἀν-
τιλαμβάνονται ἐν πάσῃ περιπτώσει
τῶν παραπόνων μας καὶ νὰ ποιῶσι
καταφανῆ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν συμπάθει-
άν των;

Ἐν τῷ τύπῳ σημερινῇ τι καὶ
διὰ τὰς κυβερνήσεις καὶ διὰ τὸν ἀ-
ναγινώσκοντα αὐτάς, λαὸν δὲν εἶνε
καθόλου καλὸν καὶ ἀναγκαῖον νὰ
γίνωνται γνωστὰ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ
Ἑλλάδι καὶ τὰ λαμβάνοντα χώραν
ἐν τῇ γωνίᾳ ταύτῃ τοῦ ἐλληνισμοῦ
καὶ τὰ κατ' αὐτὴν, ὅπως οὕτω κα-
θίσταται γενότερος ὁ συνδέων καὶ
συγκρατῶν τὸν ἐλληνικὸν λαὸν δε-
σμός;

Τὰς σκέψεις ταύτας δημοσιεύσας
παρακαλῶ καὶ ἰσως ἐπανελθῶ ἐπὶ
τοῦ θέματος τοῦτου.

M.

Η ΠΡΟΠΟΜΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Αδελφόν μου, ἀναγνώστης τῆς κατὰ τὴν 20 Μαΐου λαβομένης χώρας ἀναχώρησιν τῆς βασιλοπούλας Ἀλεξάνδρας ἐξ Ἑλλάδος, ἀπερχομένη ἐκεῖ ἔνθα τὸ εὖτονος μέλλον τὴν καλεῖ καὶ τὴν συγκινητικὴν πομπήν. Τὸν λαὸν κατευθύνοντες οὐδὲν δι' εὐχῶν καὶ κληρονομιῶν, καὶ νὰ μὴ συγκινηθῇ, νὰ μὴ δακρύσῃ, νὰ μὴ κλαύῃ ὡς παῖδες. Ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» τῆς 21 Μαΐου ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς:

Ἐξαιρετικὴ ὥρα ἐγένετο χθὲς καὶ ὁλοῦς πομπικὴ ἐν τῇ ἀπλότῃ αὐτῇ, περιπαθῶς δὲ συγκινητικῇ ἡ ἀναχώρησις τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἐνεκα τῆς ἀπερχομένης εἰς Ρωσίαν πρώτης βασιλοπούλας νύμφης καὶ πρώτης βασιλοπούλας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ἕλληνας λαὸς μόνον ἐκ τῶν παραμυθίων γνωρίζων ἐν νυντερινῇ μακρῇ διαγίγῃ τὰ περὶ βασιλοπούλας καὶ τῆς εὐμορφίας τῆς, ὅταν ἠτύχησε ν' ἀπολαύσῃ διὰ τῶν ὁρμάτων του τὸ πᾶγκαλον θέαμα, τὸ ὅποιον ἐν τῇ φαντασίᾳ του μόνον ἕως τότε ἀνέπλαττε, καὶ νὰ τὸ ἴδῃ, περιχαρὲς καὶ ἑκθαλὲς καὶ ἐπιχαρι, ἀπαράλλακτον βασιλοπούλῃν τοῦ παραμυθίου, μετὰ στοργῆς ἰδιαίτερης περὶ κολούθει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βασιλοπούλας Ἀλεξάνδρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς της, ἡγάλλετο δὲ καὶ ὑψοφαινετο καὶ υπερφανεύετο βλέπων μετὰ τῆς ἡλικίας ἀναπτυσσομένην καὶ τὴν ἀμωμητον χάριν τῆς καλλονῆς της. Ὅταν δὲ τέλος ἐλθούσης τῆς ὥρας ἡ Ἕλληνις βασιλοπούλα μνηστευθεῖσα ἐμελλε ν' ἀπέλθῃ νύμφη περιλαμπρὸς εἰς μίαν μεγάλην καὶ παντοδύναμον αὐτοκρατορίαν, ὁμόδοξον καὶ συγγενή, ἡ χαρὰ τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἀπερίγραπτος ἐξεδηλώθη χθὲς ἐγκαρδιώτατα καὶ περιπαθέστατα κατὰ τὴν τρυφερὰν προπομπὴν ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ καὶ πέραν εἰς τὰς Λιουσίων καὶ Ἐλευσίνος.

Ἦτο μία φιλόστοργος καὶ ἂν θέλετε ἐγώ τιτ' ἐκ τῆς διαχρῆσις κεκρυμμένου ἕως τώρα αἰσθήματος. — Διότι ὁ λαὸς — καὶ κάμνει πολὺ καλὰ — τὰ αἰσθήματά του τὰ εὐγενῆ δὲν τὰ ἐξουτεῖλλε πομπεύων αὐτὰ εἰς τὸ παζάρι ἐν οὐ δέοντι, ἀναμένει — πολὺ συνετῶς — νὰ ἔλθῃ ἡ κατάλληλος, ἡ ἱερὰ στιγμή, καθ' ἣν ἀνοίγῃ ὁ εὐγενὴς Ἕλληνας λαὸς τὴν καρδίαν του καὶ ἀφίει νὰ ἐξέλθουν τὰ εὐγενέστερα καὶ τρυφερώτατα αἰσθήματά του εἰς ἀποχαρῆσιμους καὶ εἰς δάκρυα. Τοιαύτη ἦτο ἡ χθελὴν στιγμή τῆς ἀναχωρήσεως τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, στιγμή ἱερὰς τοῦ λαοῦ ἐκδηλώσεως, στιγμή ἐκφράσεως χαρᾶς καὶ εὐχῶν δι' ὧν προέπηκε τὴν ὥραν βασιλοπούλῃν του εἰς τὸ ἦδ' α' εὐρύσσονον μέλλον της. Καὶ ἂν δὲν εἶχε σφόδρος μεγάλους καὶ σφόδρους νὰ τὴν συνοδεύσῃ ὑπερήφανον, ὡς νύμφην τοῦ πρώτου ὁδοδοξοῦ κράτους τῆς Ἀνατολῆς, μέχρι τῶν βορείων ἀκτῶν, ἀπαστρέψασάν ὑπὸ τὸ ἄμβος χρυσοῦ καὶ λόγγης, ἔχει ὅμως εὐγενὴ καρδίαν καὶ δάκρυα μετὰ ὅποια χθὲς συνώδευσε τὴν πρωτογέννητον νύμφην, του.

Μετὰ τὴν 10 ὥρ. τῆς πρῆμης ἀσυνήθους καὶ ἐκπαινετῆς ἦτο ἡ κίνησις ἐν τῇ πόλει. Ἀμαξοὶ ἔφερον τὰς βασιλικὰς ἀποσκευὰς εἰς τὸν σταθμὸν, ἐνῷ ἐρίπποι ἀξιωματικοὶ ἀνέβαινον πρὸς τ' ἀνάκτορα, στρατιωτικοὶ δὲ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι κατήρχοντο εἰς τὸν σταθμὸν μετὰ χρυσᾶς στολῆς καὶ τὰ παράσημα οἱ στρατιωτικοὶ, μετὰ ῥεδιγνέτας καὶ ὑψηλοῦς πλοῦς οἱ πολιτικοὶ. ἄλλαι δὲ ἀ-

μαξὶ φέρουσι οἰκογενεῖς κατήρχοντο πρὸς τὸν σταθμὸν.

Πρὸ τῶν προπάλαιων τῶν ἀνακτόρων παρεστῆσαν ἱππικοὶ ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ συνταγματοῦ ἐτάχθησαν ἀποσκευατοὶ μηχανικοὶ μετὰ σαλπήγων εἰς τὴν πλατεῖαν παρὸντος Καραὶ παρετάχθη θωροπία εὐχῶν ἐν δὲ τῇ πλατεῖᾳ Ὀμονοίης παρετάχθη ἀποσκευατοὶ πορτοκαλῶν καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ σταθμοῦ εἰς μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν ἐξέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ. Ἀλλὰ τὸ εὐμορρότερον καὶ ποικιλωτέρον θέαμα ἦν ἡ πομπὴ τοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν πλατειῶν καὶ πεζοδρομίων. οἱ ἐξωστὰ ἦσαν κατακόρυφοι γυναικεῖος κόσμου ἐπὶ τῆς πλατεῖας τοῦ συνταγματοῦ παρετάχθησαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζοφύτου Σχολῆς.

Τῇ 9 1/2 ὥρ. ἐφύλη κατανυκτικώτατα δοξολογία ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ. Ὅταν ὁ ἱερεὺς ᾄδετο ἐν τῇ αἰθρῇ ὑπὲρ τῆς βασιλοπούλας Ἀλεξάνδρας, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παρισταμένων ἐπληρώθησαν δακρύων ἀκατασχέτων, ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατηθῇ περιεπύχθη ἐνδον τὴν ἀγαπητὴν του θυγατέρα, ἥτις ὡσπύτως ὑπὸ λυγρῶν ὀργῶν ἀσυγκρατήτου καταληφθεῖσα ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ τοῖχου τοῦ ναοῦ.

Συγκινητικώτατ' ἦν ἡ ἀναχώρησις ἐκ τῶν ἀνακτόρων τῆς βασιλοπούλας. Μετ' ἰδιαίτερας στοργῆς καὶ συμπαιδείας ἀπεχάρησε τοὺς αὐλικούς, θερμάποντας, δακρύουσα εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν καὶ ἀνέκφραστον ὥραν, καθ' ἣν ἐγκατέλειπε πλέον διὰ παντὸς τὸν πατρικὸν οἶκον μετὰ τοὺς γηραιούς του θεράποντας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐπείων ἀνετράφη καὶ ἐμεγαλύνθη εἰς κάλλος καὶ ἀπλὴν εὐγένειαν.

Οἱ θεράποντες ἕνας-ἕνας ἀπεχαίρειζον τὴν περιλημένην βασιλοπούλῃν καὶ ἐβόλουν τὴν χεῖρά της, βρέχοντες αὐτὴν διὰ τῶν δακρύων, αἵτινα θερμά ἔχουν οἱ ὀφθαλμοὶ των. Εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην τὴν ἐξῆχος τρυφερὰν δὲν ἤδυνθη ἡ βασιλοπούλα νὰ κρατῇ τὰ δάκρυα καὶ ἔρρεον κρουνήδον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν της καὶ εἰσῆλθεν οὕτω δακρυμένη καὶ κλαίουσα εἰς τὴν ἀμαξίαν.

Τῆς μεγαλοπρεποῦς προπομπῆς προεπορεύετο ἡμέρα βηματίζουσα ἡ ἱππικὴ δύμις ἐν ἀνακτορικῇ ἀμαξίᾳ ἐπωχεῖτο ὁ βασιλεὺς ἔχων πρὸς τ' ἀριστερά του τὴν βασιλοπούλῃν Νικόλαον. Κατέπιν ἤρχετο εὐμαρτος τέθριππος ἀμαξία, ἐν ἣ ἐπωχεῖτο ἡ βασιλισσα, ἔχουσα ἀριστερὰ τὴν βασιλοπούλῃν καὶ κατέναντι τὴν βασιλοπούλῃν Μαρίαν. Καὶ ἡκολούθουν κύκλῳ καὶ ἐξῆς ἡ πολυάριθμος καὶ υπερήφανος συνοδεία τῶν ἐρίπτων ἀξιωματικῶν ἐξ ὅλων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἀντιπροσωπεύουσα τῆς Ἑλλάδος τὰς πόλεις ὅλας ἐν γαμψῇ στολῇ.

Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν ἔρρινον τὴν νύμφην δι' ἀνθέων δροσερῶν πρὸ τῶν Χαυτείων δὲ ἐκραύγασαν ὁ κόσμος:

— Στὸ καλὸ βασιλοπούλα! στὸ καλὸν κατευθύνει!

Παντοῦ δ' ὁ λαὸς ἐρώναζε Ζήτω! Ζήτω! Ἡ βασιλοπούλα συνεχῶς ἀπέμασσε διὰ τοῦ μανδηλίου τὰ δάκρυά της. Καὶ ἡ βασιλισσα δ' ἐπὶ τῆς ἴσας εἰς ἄκρον συγκινημένη, ἂν καὶ κατέβαλε κόπους ν' ἀποκρύψῃ τὴν πίκραν της, ὅμως οἱ ὀφθαλμοὶ της τὴν ἐπρόδιδον.

Ἀλλ' ὁ κόσμος; Τί εἶχεν ὁ κόσμος ὁ παριστάμενος ἐνθεν καὶ ἐνθεν εἰς τὰ πεζοδρομια καὶ ἐδάκρυεν; Πλὴν καὶ πῶς ἄλλως

ἤδυνετο νὰ ἐκφράσῃ τὸν κόσμος τὴν λατρίαν πρὸς τὴν βασιλοπούλῃν τῆς Ἑλλάδος τὴν εὐχούσαν; Κ' ἐπληροῖεν ὁ κόσμος καταβαίνων ἀπὸ τὰ πεζοδρομια, καὶ ἐπληροῖεν πολὺ, ἐγγὺς τῶν βασιλικῶν ἀμαξῶν, ὅπως δι' ὑστάτην φωνὴν ἀπολαύσῃ τῆς θέας τῆς βασιλοπούλας, ἥτις δὲν ἔατο στείλῃ πλέον τοὺς περιπατοῦς τῆς πόλεως.

Κόσμος ἀπειράριθμος περιέκλειε τὸν σταθμὸν. Οἱ κροῖς ἀπὸ τοῦ ἐκτετατοῦ μακρῶς καταλύθησαν ὑπο ποικιλωτάτου καὶ πικροτάτου κωμοῦ. Ὅλοι οἱ Πρέσβεις μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν περιβεβλημένοι τὰς χρυσοπύργους στολὰς αὐτῶν προσῆλθον. Στέφαναι μαρτύριοι μετ' ἐπιγραφῶν χρυσοῖς γραμμικοὶ προσεφέρθησαν ἐκ μέρους τοῦ δήμου καὶ τῶν συνεκτινῶν. Ἡ βασιλοπούλα σφικτικώτατα ἔθλιβε τὰς χεῖρας τῶν δεσποινίδων ὅτε δ' ἀντήλλαξε τριπλοῦν ἀπαμὸν μετὰ τῆς δεσποινίδος Εἰρήνης Χαυτεῖου ἥτις ἐκινήθη εἰς λυγμούς, ἦτο ἀπεριγράπτως συγκινητικὸν τὸ θέαμα.

Ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀμαξίαν ἐγκάρδιοι λαϊκοὶ εὐχαὶ ἀντήχησαν. «Καλὰ στέφανα βασιλοπούλα μας καλὰ στέφανα». — Στὸ καλὸ βασιλοπούλα! στὸ καλὸν. Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν βασιλικῶν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια ἡγαρῆται ὑποκλινομένη καὶ χαίρειζουσα τὸ πλῆθος, οὕτω δ' ἀπῆλθεν ἡ βασιλοπούλα Ἀλεξάνδρα εἰς τὴν μεγάλην Αὐτοκρατορίαν τοῦ Βερρᾶ, φέρουσα μετ' ἑαυτῆς αἰμνηστον τοῦ Ἕλληνικοῦ λαοῦ τὴν τρυφερώτατην συμπάθειαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ κατὰ κλυσμοῦ ἐφέτος δὲν ὑπῆρξε ζωηρὰ ὡς ἄλλοτε, οὐτ' ἐδῶ οὐτε εἰς Λάρνακα, ἐνθα συνήθως γίνεται μεγάλη συνάθροισις. Εἰς τὸ Ζύγιον ἀπὸ 2 ἐτῶν ἤρχισε νὰ γίνηται τοιαύτη καὶ ἐφέτος ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν ἦτο μία ἀρκετὰ καλὴ συνάθροισις.

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὴν παραίτησιν τοῦ τέως βουλευτοῦ Λερμησοῦ — Πάφου κ. Σωκρ. Ν. Φραγκοῦδ' ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς. Ὁ κ. Σ. Φραγκοῦδης ἀπὸ πενταετίας ἤδη προθύμως ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα του ἀπέδειξε βουλευτικὴν ἱκανότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν, λογικῶς πάντοτε καὶ πειστικῶς διεξάγων πᾶσαν συζητήσιν.

Φοβούμεθα ὅτι μετὰ τινα καιρὸν δὲν θὰ εὐρίσκωμεν ἀντιπροσώπους, διότι τὸ μόνον βραβεῖον ὅπερ πάντοτε ἐτοιμάζομεν δι' αὐτοὺς, μετὰ τὰς πικρίας δι' ὧν ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος των ἀγωνία ποτίζονται, μετὰ τὴν τῶν συμφερόντων των, εἶνε ὅς ος μετὰ χολῆς μεμύμενον.

Τὴν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου ἐπὶ λαμπρᾶς θέσεως ἐ-

κτισμένην καὶ ὡς προύριον περιτειγμένην ἀρχαίαν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ ὡς ἐκ τοῦ ὕψους ἐπικαλουμένου Θεοκρεμάστου, ἀνελαβε μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ μερίμνης νὰ διορθώσῃ καὶ ἐπισκευάσῃ καὶ ἀληθὲς ἐνδιαίτημα τῶν ἀπὸ τῆς τύφλης τοῦ κόσμου ἀποχωρούντων νὰ καταστήσῃ ὁ Ἱεροδιάκονος κ. Διονύσιος Μοναχὸς, εἰς ὃν παρεχωρήθη ἐφ' ὅρου ζωῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλ. ἀρχῆς ἀντὶ ἐτησίας τινὸς καταβολῆς. Καὶ ἄλλοτε ἐπεχείρησε παρόμοιον διὰ τὴν ἀγαπητὴν αὐτῷ Μονὴν ὁ κ. Διονύσιος ἀλλ' οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἀνέλαβε τοῦτο δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ προχωρήσῃ καὶ ἀπεχώρησε μετὰ πολλὰς δαπάνας.

Ὁ ναὸς οὗτος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ χρόνος ἐχάραξεν ἐπ' αὐτοῦ τὰ σκληρὰ ἔργα τῆς διαβάσεώς του, πρὸ 10 περίπου μηνῶν ἐγένετο καὶ παρανάλωμα τοῦ πυρός, διασωθέντος μόνον ὡς ἐκ θαύματος τοῦ ἱεροῦ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τεμαχίου. Ὁ κ. Διονύσιος καὶ τὸν ναὸν ἤρχισε νὰ ἐπισκευάσῃ καὶ τὰ δωμάτια, καὶ εἰκόνας, καθ' ὃς ἄριστος ἀγιογράφος, νὰ ζωγραφίσῃ προτιθεταί. Πρὸς τὸν θεάρεστον τοῦτον σκοπὸν ἐπικαλεῖται καὶ τὰς προαιρετικὰς συνδρομὰς τῶν ἀπανταχῶ. Κυπρίων.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ κ. Ἀντ. Ι. Καμπανέλλης συμπολίτης μας. Ὁ μακαρίτης ἦτο πολὺ καλὸς καὶ παλλὰς ὑπηρέσις παρῆχεν εἰς πάντα Κύπριον ὅστις ἐπεκαλεῖτο τὴν συνδρομὴν του.

Δεκαετὲς παιδίον ἐνταῦθα εἰσελθὼν τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εἰς τὴν θάλασσαν νὰ λουσθῇ καὶ μὴ γνωρίζον νὰ κολυμβᾷ ἐπνίγη.

Τὴν πρόχθες Πέμπτην ἐσπέρας ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ τῆς πόλεως ἀγορᾷ, παντοπώλης τῆς Πέππος ὀνομαζόμενος, εἰσελθὼν περὶ τὴν 10 ὥραν μ.μ. ἐν τῷ μαγαζίῳ του ὅπερ εἶχε μὲν ἀνοικτὸν, ἀλλ' αὐτὸς ἐκάθητο δι' ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ ἀντικρὺ καίμενον καφενεῖον, καὶ μὲν κλείσας καὶ σβέσας τὰ φῶς πρὸς τὸ νὰ κατακλιθῇ, τέσσαρες στίβοι βραχίονες τὸν ἤρπασαν κα-

το τοῦ λαοῦ καὶ δι' ἀπειλῶν καὶ τρομοκρασιῶν ἐξήτουν τὰ χρεῖματά του. Τέλος ἀφ' οὗ ἤρπαξαν ὅ τι εὗρον τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἔφυγον.

Τὴν γὰρ Περικλέους πρῶτὴ κατέπλευσεν ἐκ Ἀθηνᾶς προερχομένη λέμβος, πλήρης μουσικῶν, παιανίζοντων. Ἦνε ὁ θιασὸς τῆς μικρᾶς αἰδοῦς Ἀννης.

Καθ' ἃ σήμερον ἐπληροφόρηθμεν, ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ κ. Γω. Χριστοδουλίδου τῇ καλουμένῃ Σύμπουλας, πυρκαϊὰ κατέστρεψε πολλὰ δένδρα. Λέγεται ὅτι τὸ πῦρ μετεδόθη ἐξ ἀπροσεξίας τινῶν, οἵτινες ἤναψαν πῦρ διὰ νὰ ψήσωσι κρέας.

Λευκωσία 29 Μαΐου 89.

Καλῶς μὰς ἦλθεν ὁ Ὀκτώβριος. Ἐλπίζομεν νὰ βλαστήσωσι ταχέως τὰ γενηήματα ἐν τοῖς . . . ἀλυσίαις. Τοιαῦτα ἀναγνωρίζουν εἰς τὴν παράδοξον ταύτην τοῦ καιροῦ τροπῆν, ἥτις ἐξακολουθεῖ οὕτω βροχερά. Χθὲς περὶ τὴν 3ην μ.μ. εἰχομεν ραγδαϊοτάτην βροχὴν ἐπὶ μιᾷ ὥρᾳ. Σήμερον δὲ περὶ τὴν ἰδίαν ὥραν κατέπεσεν ἐπίσης ἀφθονωτέρα τῆς χθεσινῆς βροχὴ καὶ μόλις ἔπαυσε μετὰ δύο ὥρας. Ὁ ποταμὸς κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἡμέρας ἔρρευσε μετ' ἀρκετοῦ ποσοῦ ὕδατος.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ κατήφεια τῆς ἀτμοσφαιρᾶς μὰς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 10ης π.μ., καὶ λήγει τὴν 5ην μ.μ. ὁπότε ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ ἐξέλθωμεν εἰς περίπατον εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς πόλεως μὰς ὥρας δένδρσι τῆς αἰτίας τὸσον σὰς ἐθέλξαν κατὰ τὴν πρότερον ἡμερᾶν ἐνταῦθα βραχεῖαν διαμονήν σας.

Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζετε διὰ τὴν βροχὴν δὲν ἔπεσε πέραν τῶν τριῶν Ἀγγλικῶν μίλλων ἐκ Λευκωσίας. Τοῦτο ἐπληροφορήθημεν ἐκ πολλῶν ἐπιστροφόντων ἐκ Ἀθηνᾶς χωρικῶν προσκυνητῶν τοῦ Ἀγ. Γαβριὸς.

Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι πολλοὶ κύριοι καὶ κυραὶ, υπέλαβοντες εἰς τῆς τῆς γαστροδὸς ἐπιθυμίας, ἐξέδραμον τινὲς πεζῇ, τινὲς ἐφιπποῖ καὶ ἄλλοι ὠχόμενοι μέχρι τοῦ χωρίου Δευτεράς ὅπως ἐκ τῶν δένδρων ἰδίαις χερσὶ γυνθῶσι τοῦ ὠραίου αὐτῆς προάγοντος τῶν κατοίκων, ἀλλ' ἐπανακάμπτοντες εἰρήναι «πουλὰ βρεμένα» κατὰ τὸν λεγόμενον.

Καλῶς νὰ δεχθῆτε ἐκεῖ εἰς Λευκωσίαν τὴν μικρὰν Ἀνναν, ἥτις ἐλπίζει νὰ εὖρη γάληνιον ἀμύσφαιραν. Ἡ θαλασσία αὐρὰ σας ἡς ἠσθάνθη ἐπὶ βιητὴν ἐπεπέργειαν, ἀναταί νὰ διασκεδάσῃ τὰ μελαγχολία τῆς.

Αἱ ἄνθρωποι μὰς φίλοι Λαφνακίς φρεσίντες τῶν λεπτῶν τῶν ἀπεφάσισαν νὰ μὰς προπύμωσι τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν (1ην Ἰουνίου) τὸν Κατήλειον μουσικὸν θιασόν ὅστις θὰ στήσῃ τὰ πανόλυντά του μουσικὰ ὄργανα ἐν τῷ Μίαν καταλήτῳ καφενλῳ τοῦ γρηναίου κ. Π. Σαριπόλου.

Ἐν τῇ πόλει μὰς διατρίβει πρὸ τιῶν ἡμερῶν Εὐρωπαῖος τις πτυχιούχος (λέγει) ὀδοντίατρος. «Ἦμετε κατ' ἀρχὰς ἐνομήσαμεν ὅτι ὠτιάτρον ἔχομεν ἀνάγκην, διότι αὐτοπεριλειπόμενοι ἐνταῦθα μουσικαὶ μὰς ἐξουθενήσαν τὰ ἀκουστικά τῶν ὦτων, ἀλλ' ὁ λόγον σκεφθέντες ἐνοήσαμεν ὅτι ἔχουσι δίκαιον οἱ Εὐρωπαῖοι στείλανετες ἡμῖν ὀδοντίατρον. Ἀφ' οὗ ἐξαναληθῶσιν αἱ σιδηρωμένοι τῆς παῖς μὰς, τότε θὰ μὰς πιάσουν αἱ κατεβασταὶ καὶ θὰ λουθήσονται καὶ τὰ τραντα-δύο μὰς! Εἶνε δυνατόν Εὐρωπαῖος τοῦδε νὰ κάμῃ λάθη; ; ; Σὺν τὰ μὲν λέγουσι ὅτι ἐν πλήρει Μοτῳ πλημμελοῦσιν οἱ ξηροὶ ποταμοὶ! Εἶνε τοῦτο δυνατόν;

Εἰς τοῦτο ἀπαντήσατε ἡμεῖς παρακαλῶ φιλιότητι καὶ ἡγήεσσα «Σάλαργε».

Χίρε.

—ο—

Ἐκ Ἀθηνᾶς.—

«Κάθε χθὲς καὶ καλλήτερα». Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους εἰς τὸν Κατακλυσμὸν ὑπῆρξεν ὀλιγοτέρα τῆς περυσινῆς διότι ὁ παρηγυριστὴς τότε τρέχει μετὰ προθυμίας εἰς διασκεδαστικὴν παρηγυρίαν, ὁπότε αἰσθάνεται, ἂν ὀχι πληρὴς τὸ βαλάντιόν του τοῦλάχιστον δυνάμενον νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν του. Ἡ κατήφεια βασιλεύει παντοῦ καὶ πάντοτε διότι τὸ βάρος τῆς ἀχρηματίας εἶνε τοσοῦτον βαρὺ ὥστε καὶ τὸν μᾶλλον ἐνθουσιῶντα παρηγυριστὴν καθιστᾷ σκεθρὸν καὶ σύννον. Παντοῦ εἰς τοὺς διασκεδάσεις ἐλαβον χώραν, ἀλλ' ὁ διασκεδαστὴς ὡθεῖτο πρὸς αὐτὰς μηχανικῶς διότι ἐνδομύχως ἄλλα ἐσκέπτετο. Μόνος ὁ ἡχὸς τῶν Τουρκικῶν ὀργάνων ταούλων καὶ ζορνέδων, ἐφαίδρυνε κάπως τὰ πρόσωπα τῶν συρρευσάντων χωρικῶν, οἵτινες ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια ἐν πλήρει τάξει.

Τὴν ἐορτὴν ἐπέσθρα νῆσαν ἀπενκατοῦ συμβάν τοῦ δολοφονηθέντος ἐντόπωσιν ἐνεποίησε καὶ εἰς τὸν μᾶλλον σκληροκαρδίον ἄνθρωπον. Ἐν αὐτῇ τῇ καταστηματοῦ ὑγειονομίου εὐρέθη ὁ νεκρὸς τοῦ φύλακος αὐτοῦ, Γιαννακοῦ Χ. Δημητρίου περὶ τὴν 1 μ.μ. ὥραν κατὰ τὰ θορυλλόμενα ὁ φόνος ἐγένετο διὰ κεντημάτων σιδηροῦ πτερυγίου ἐνδεδέχτος παρὰ τῷ ὧματι τοῦ φονευθέντος, καὶ φέροντας σημεῖα αἱματος, ὅπερ καὶ παρέλαβε καὶ ἐφόδεξεν ἡ Αστυνομία. Ἡ σεβαστὴ μὰς Κυβέρνησις ἐπέτελεσε τὸ καθήκον τῆς, διότι ὁ Ἐπαρχιακὸς Ιατρός παρετήρησε διὰ νεκροφίλιας τὸ αλ-

τιον τοῦ θανόντος καὶ ἀπέσπασε παρὰ τὸν νεκρὸν εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἐκ τῶν θάψων, ἡ δὲ Αστυνομία μὰς ἐτέθη ὡς λαφύρικόν ἐπὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ φονέως ὅστις ἂν δὲν τιμωρηθῇ ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Νόμου θὰ τιμωρηθῇ βεβαίως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ πτωχὸς Κυπριακὸς λαὸς ὅστις καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολὸν θυσιάζει ὑπὲρ τῆς διοικήσεως τῆς Νήσου δικαίως παραπονεῖται διότι ἡτε ζωὴ καὶ τιμὴ του κινδυνεύουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κεντρικώτερα μέρη τῶν πόλεων καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ ὄμματα τῆς Αστυνομίας.

Ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐφέτος νὰ συνάξῃ τὴν δεκάτην τῆς δι' ὀλιγωτέρων Μεμοῦριδων. Βλέπετε ἐντα Μεμοῦρην ὑποχρεωμένην νὰ περιέχῃται 5—6 χωρία ἐντα δεκατίῃ τὰ ἀλυσία καὶ τοῦτο χάριν οἰκονομίας τοῦ Κυβερνητικοῦ ταμείου διότι ἐὰν δι-ορισθῶσιν εἰς τὴν Ἐπρχίαν αὐτὴν 20 Μεμοῦρηδες ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν τρίμηνον ἐργασίαν 150 λίρ. Στερο καὶ ταύτας οἰκονομεῖ ἡ Κυβέρνησις ἀφίνει, δὲ ἐκτεθειμένον εἰς μνρίας ἀμυσφαιρικὰς ἐπαρχίας τὸ εἶνε τοῦ γεωροῦ, ὅστις καὶ ἀναγκάζεται νὰ περιμένῃ τὸν Μεμοῦρην νὰ τελειώσῃ τὴν σωρὸν 2—3 χωρίων καὶ κατόπιν νὰ τοῦ δοθῇ ἄδεια νὰ ἀνεμίσῃ κάθηται μεῦσταυρωμένης χεῖρας ἐντὸς τοῦ ἀλυσίου του ἀπέναντι τοῦ σωροῦ του, ὅστις ὁμοιάζει σωρὸν νεκροῦ καὶ κλαίει τὴν τύχην του παρακαλεῖ δὲ τὸν Θεὸν νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ νέφη καὶ σωθῇ οὕτω τὸ πρὸ αὐτοῦ προτόν. Ὑπόφερε γεωργία διότι θεοὶ δαίμονες καὶ ἄνθρωποι ἐτάχθησαν ἐναντίον σου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντες ἀλληλογραφίας ἢ σχέσεις μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄλλην τὴν Αἴγυπτον καὶ τοὺς λιμένας τῆς, διὰ τὴν δέχομαι δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα ἐπιστολάς, δέματα, ἀποστολάς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλας παραγγελίας, ἅτινας ἤθελον νὰ εἰσῶσιν ἢ νὰ λάβωσιν ἀπ' ἐκεῖ, ὑποσχομένος νὰ ἐκτελῶ αὐτὰς μετὰ πάσης ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ χάνι τοῦ κ. Πέτρου Χ'. Χαλαλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λευκωσία 1 Ἰουνίου 89.

Σταύρος Ματείδης.

Αὐριὸν ἐν τῷ σαθρῷ τῶν ἀμαζῶν δηλ. ἐν τῷ χανί τοῦ κ. Γ. Ἀγασασιάνου ὑπάρχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλευτῶν ἀμαζα ὡραία κλειστή, διὰ περιπάτους.

Τὴν Δευτέραν ἀναχωρεῖ τοιαύτη εἰς Ἀθῆνας.

ΑΞΙΟΣΥΣΤΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιοδικὸν τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου ἐκδιδόμενον διὰ τοῦ μηνὸς ἐν Ἀθήναις. Συνδρ. ἐτησίαν φρ. 10

Περιεχόμενα τοῦ 26 ἀριθμοῦ.

Τὰ ἔγγραφα τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς Αυτοκρατορίας ὑπὸ Νικηφόρου Καλογερά.— Γ. Σκαλιτσῶν ὁ CHEVREUL.—Ντὸ Τὸ ἔγγραφο τοῦ κλήρου (Γ'). Ὡς πρὸς τὴν συντήρησιν.—Μιχ. Γ. Γαλανοῦ, Ἡ ἐν Χριστῷ ἀδελφότης.—Επιστολὴ Γ. Σκαλιτσῶν.—Δωρεὰ ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ἀλληλογραφία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—ο—

Γνωσκὸν τὸ τηλεγράφημα ὅτι οἱ Κρήτες ἐξήττησαν τὴν ἐνωσίαν των μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρᾶγμα ἔχει ὡς ἐξῆς: κατὰ νεωτέρας εἰδησεις: Ἐν Κρήτῃ ὑπάρχουσι δύο πολιτικαὶ μερίδες: ἡ μερίς τῶν φιλελευθέρων καὶ ἡ μερίς τῶν συντηρητικῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς καὶ βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἡ μερίς τῶν συντηρητικῶν ἡττήθη κατὰ κράτος. Οἱ συντηρητικοὶ βαρέως φέροντες τὴν ἥτταν αὐτὴν δι-εκθύρξαν διὰ στόματος 5 βουλευτῶν ἐξ αὐτῶν, ἀποχωρούντων τῆς Βουλῆς, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐπέλθῃ ἡ βελτίωσις τοῦ τόπου. Οἱ φιλελεύθεροι ἀπήντησαν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἑτέρα γνώμη περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀφ' οὗ ἐνισχύον τὸ φρόνημα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ἀλλὰ θεωρεῖσαν ἀκατάλληλον τὴν ὥραν ταύτην πρὸς ἐργασίαν διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἑρῶς τούτου σκοποῦ.

Ἡ ἀγγλικὴ «Ἀλήθεια» ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἀνασσα τῆς Ἀγγλίας ἥτις φημίζεται ἐπὶ φιλαργυρία δὲν ἀναλαμβάνει τὰς δαπάνας τῆς ἐν Κονστάντῃ διαμονῆς τοῦ ἡαχου τῆς Περσίας καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, διότι κατὰ τὰ 1873 ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σάχου ἐστοίχισεν εἰς μὲν τὴν Ἀνασσαν 250,000 φράγκων εἰς δὲ τὸν δημοσίον τῆς Ἀγγλίας 300,000, σήμερον δὲ αἱ δαπάναι θὰ ἦνε 2—3 μίλλων ὑπὲρ τοῦ καὶ διότι ἡ ἀκολουθία τοῦ Σάχου ἀποτελεῖται ἐξ 60 ἀνδρῶν, οἵτινες θὰ διαμείνωσιν ἐπὶ 25 ἡμέρας ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἡ πολυθρύλλητος πρόθεσις τοῦ Τσάρου, ἡ ἐν Ρωσσίᾳ μετὰ τῆς τοῦ Σάχου καὶ ἡ τοῦ Οὐμνέρταυ εἰς Βερολίνον ἀποτελοῦσι τὰ κυριώτερα τῆς ἡμέρας ζητήματα, περὶ ὧν ἐξακολουθεῖ νὰ γίνηται μακρὰς λόγος ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίαις. Κατὰ τὰ ἐκ Πητρούπολεως τηλεγραφήματα ἡ πρόθεσις τοῦ Τσάρου «προπῆται» ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου τοῦ μόνου πρινοῦ καὶ εὐκαρινόου φίλου τῆς Ρωσσίας «ζωηροτάτην ἐνεποίησεν ἐντοπι-

σιν ἐπὶ τοῦ δημοσίου προνήματος τῆς χώρας.

Τὰ «Νέα» ἐξαιροῦσι τὴν εὐλοκίαν τῆς Ρωσσίας πρὸς τὸν ἡγεμόνα τοῦ Μαυροβουνίου, ἐν παριστάσει ὡς τοσοῦτον πιόνι εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς πόλους τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν.

Ἡ «Σδιέτ» ἐπικροτεῖ τοὺς λόγους τοῦ Τσάρου, ὅτις μεγαλοπρεπῶς ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀτυχεῖς φαινομενολογίας, ἃς ὑπενεργούσιν οἱ ψευδοφίλοι τῆς Ρωσσίας ἐν χώραις ὑπὸ χριστιανικοῦ ἀρεσθαισμοῦ αἰματος κηρύσσει δὲ ὅτι ἡ πρόποσις τοῦ Τσάρου μείζονα ἐστὶ προσκείμενη σημασίαν ἐκ τῆς συμπτώσεως αὐτῆς μετὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς Σερβίας πρὸς ἀνάγκησιν τῆς πλήρους ἐθνικῆς αὐτῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ «Βουδαπέστη τῆς Πετροπόλεως» καθορᾷ ἐν τῇ ἀπολυτρώσει τῆς Ρωσσίας ἀπὸ ἀπατηλῆς συμμαχίας, ἥτις ἐστὶν νὰ παρασύρῃ αὐτὴν εἰς δυσάρετους περιστάσεις, πολυτίμητα πλεονεκτήματα.

Καὶ τὰ βιενναῖα φύλλα ἐξακολουθοῦσι σχολιάζοντα τὴν πρόποσιν τοῦ Τσάρου, ἐν ἣ καθορῶσι σοβαρὸν σύμπτωμα διαθέσεων τοῦ Τσάρου δυναμένων νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν πολιτικὴν.

Ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Πεδεμοντιῦ» δημοσιεύει περὶ τοῦ εἰς Βερολίνον ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἀρθρον, ἐν ᾧ ἐκτιθέσθαι ὅτι ἡ τριπλή συμμαχία ὡς καὶ αἱ τῶν ἡγεμόνων ἐπισκέψεις τριπλοῦν προτίθενται σκοπὸν: 1ον τὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐξασφάλισιν τῆς κατοχῆς τῆς Ρώμης, 2ον τὴν εἰς τὴν Γερμανίαν ἐξασφάλισιν τῆς κατοχῆς τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγγίας, 3ον τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰς Ἀνατολὴν

4. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμαρκοῦ.

(συνέχεια)

Τῆς πολιτικῆς ἰσχύος λοιπὸν καὶ τῆς παραγωγῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ δημοτικοῦ πλοῦτος προπαρασκευαστικὸς πρέπει νὰ γίνῃ οὐκ οὐ καὶ ἄλλοις τῆς πολιτείας θεσμοῖς καὶ ὁ πολιτικὸς θεσμὸς τῶν σχολείων, ἀπὸ μάλιστα μόνον ἡ τύχη τῶν δύο τούτων καθορίζει τὴν τύχην τοῦ ὄντως ἀνθρωπίνου βίου. Καὶ ὅπως ἐὰν ἐπιχειρήσωμεν σύντομόν τινα παραστῆναι εἰς τὰς στοὰς τῆς ἱστορίας, ἡ ἀδυσώπητος χεὶρ τῆς Κλειούς θὰ δείξῃ ἡμῖν τὰς ἐκ τοῦ ἀκάμπτου χρωστικῆς αὐτῆς ἐξελευσάσας γραφάς, ἐν αἷς ζωρῶς καὶ θαυμασίως ἀπεικονίζονται τὰ αἰτία τῆς ζωῆς ἡ τοῦ ἀναισθημοῦ τῶν πολιτῶν καὶ αἱ γραφαὶ αὐταὶ μονοῦ φωτὸν ἀφίσουσιν ὅτι λα-

πορεύονται τῆς Ρωσσίας. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἀποσκοποῦσι τὰ δύο ταῦτα εἰς διατήρησιν τοῦ καθεστώτος καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς εἰρήνης ἡ εἰρήνη ὅμως αὕτη οὐδαμῶς παρέχει τὰ ὠφελήματα, ἅτινα ἡδυνάτο τις ν' ἀναμένῃ ἀπ' αὐτῆς, ἐμυαίνει δὲ κατὰ πολλὰ πρὸς ἐνοπλὸν ἀναχωρήν. Ὁ κ. Κρίσπης διὰ τῶν ἐν Βερολίνῳ λόγων αὐτοῦ ἀπέδειξεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ παράσχω εἰς τὴν εἰρήνην ταύτην ἐνεργητικώτερον καὶ φιλανθρωπώτερον χαρακτῆρα.

Κατὰ τὰς ἐκ Πετροπόλεως εἰδήσεις ἡ ἐντύπωσις, ἥν ἐν ταῖς ἀνωτέραις πολιτικαῖς σφαίραις τῆς ρωστικῆς πρωτεύουσος ἡ τοῦ σάρχου ἐπισκέψεις ἐνεποίησεν, οὐδαμῶς ὑπῆρξε τοσοῦτον εὐνοϊκὴ ὅσον κατ' ἀρχὰς ἐπισεύθη. Τὸ τοῖς Ἀγγλοῖς παραχωρηθὲν προνόμιον περὶ ἰδρύσεως Τραπεζῆς ἐν Τεχεράνῃ ὤφειτ' ἐκτελεσθῆναι ἐν γένει σπουδαιότητα, καθόσον γνωστὸν ἐστίν, ὅτι ἐν ταῖς Ἀσιατικαῖς χώραις οἱ χρηματικὰ κεφάλαια διατιθέμενοι καθίστανται, κατὰ τινα τρόπον, κύριοι τῆς χώρας.

Οὕτω, τὰ ρωσικὰ φύλλα αὐτῆς ῥότατα κατακρίνουσι τὸν λ. Λιτσατσώφ, δῆμαρχον Πετροπόλεως, θεωρήσαντα καθήκον αὐτοῦ ἐπίσημον νὰ παρασκευάσῃ τῷ Σάχη ὑποδοχὴν καὶ προσενεγκόντα αὐτῷ πολυτέλες λεύκιμα περιλαμβάνον διαφόρους ἀπόψεις τῆς χώρας, ἐνῷ ἡ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ἀφίξις ἀπαρατήρητος σχεδὸν παρήλθεν· αἱ αὐταὶ κατηγορίαι ἐκτοξεύονται καὶ κατὰ τοῦ δημαρχείου τῆς Βαρσοβίας δαπανήσαντος 200,000 ρουβλίων πρὸς τὴν τοῦ μονάρχου τῆς Περσίας ὑποδοχὴν.

Νέα Ὑόρκη, 25.—Ἐκ τῆς ἀγγλι-

κῆς, ὅτις ἀπώλεσε τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχύν καὶ πτωχὸς ἐγένετο, ἀπεβίβησαν ὅπως δὴ ποτε καὶ δι' οἰσεδῆποτε λόγους τῶν πηγῶν τοῦ πλοῦτος αὐτοῦ, ἀποθνήσκει, λαὸς δυναμὸς νὰ ἐπανακτήσῃ αὐτὰ ἀναβίῃ, λαὸς διατηρῶν ἀκαμάρτη τὴν τε πολιτικὴν αὐτοῦ ἰσχύν καὶ τὸν πλοῦτον· ἤ καὶ ἀντιθέτως. Πολιτικὴ ἰσχύς καὶ δημοτικὸς πλοῦτος, λοιπὸν, κατὰ τὴν ἀνευθεὶ μνηστῆριν τῆς ἱστορίας, εἶναι τὰ δύο τὰ ζωποιοῦντα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων, τὸ καθιστῶντα δυνατόν καὶ καλὸν τὸν ἀνθρωπίνον βίον.

ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δὲ καὶ ποῖα ξυνοῦν τῶν δε κατεργαστῶν κατὰ τὸν Αἰσχύλον.

Ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα τὰ σώζοντα τὴν πολιτείαν δὲν εἶναι τόσον ἀπλά, ὅσον φαίνονται· ἡ πολιτικὴ ἰσχύς εἶναι τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα πλείστων καὶ σπουδαιοτάτων παραγόντων, εἶναι ἀθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσἀποκρίτων στοιχείων συγκροτούμενον, ὃ δὲ δημοτικὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ἡ ἀπληστία καὶ ἡ φιλοχρηματία γνῶριζει, διότι «καὶ τὸ πλοῦτεῖν καλὸν μὴδὲν εἰδέναι», διότι «δεῖλον ἐστὶ ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον καλόν», ὡς γνωστὸν τὸν σκαῖον τοῦτον καὶ δεῖλον καὶ φιλόψυχον πλοῦτον

κῆς Βικτωρίας τηλεγραφοῦσιν ὅτι, διετάχθησαν τὰ ἀγγλικά πολεμικά Swiftsure, Amphion καὶ Iearn. ὅπως ἀποπλεύσωσι πάραυτα εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Behting πρὸς προστασίαν τῆς ἀλυσίας τῶν Φωκῶν κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικῆς θεωρεῖται ἀναπόφευκτος ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος Colonist.

Ἀθήναι, 25.—Ὁ συντάκτης τοῦ «Ραμπάρχα» Κλεάνθης Τριανταφύλλου, (καταδικασθεὶς ὡς γνωστὸν ἐπὶ ἐξυθρίσει κατὰ τοῦ βασιλέως εἰς 7 ἐτῶν κάθειρξιν) ἤντοκτόνησε.

Λονδίνον, 4.—Ἡ «Στράϊρα» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου:

«Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ταξειδίου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου εἶναι ὅτι ἡ Γερμανία ἀναγνωρίζει τὴν Ἰταλίαν ἡνωμένην μετὰ πρωτεύουσας τὴν Ρώμην.

Βελιγράδιον, 4.—Ἐνεκὰ λόγων οἰκονομίας ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ἐλαττώσῃ τὸν κρατὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης κατὰ 20 ὅο.

Μαδρίτη, 4.—Ἐπικρατεῖται συνεννόησις μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων κομμάτων.

Ἡ βουλὴ θὰ συνέλθῃ τῇ 8 τρέχοντος.

Βιέννη, 4.—Ὁ κίνδυνος περὶ ἐπαναλήψεως ταραχῶν ἐν Βελιγράδιῳ ἀπεσοδῆθη. Ὁ Γαρασανὶν ἐξήτησε τὴν προστασίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἥτις καὶ τῷ παρέχωρήθη.

Διαψεύδεται ἡ φυγὴ τοῦ Γαρασανίν.

Νέα Ὑόρκη.—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Χαϊτί, ὅτι ὁ κρατηγὸς Ἰππόλυτος ὁδεύει πρὸς τὸ Port Prince, ἐνθα τὰ κρατεύματα τῶν μεσημβρινῶν

δὲν ἐννοοῦμεν, ἀλλ' ἐν νῦν ἔχοντες τὸν πλοῦτον ἐκείνον, ὅστις δὲν ἀποκτάται διὰ τῶν συνθηκῶν καὶ τοῖς ἀπλήστοις καὶ φιλαργύροις γνωστῶν καὶ περιληφμένων μέσων, ἀλλὰ δι' ἄλλων πολλῶν ἀνθρωπινωτέρων καὶ καματηροτέρων, συνεπῶν ἀποτελέσματα πάντη διάφορα τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκείνου τοῦ πλοῦτος, ὅστις γεννᾶται μὲν ὑπὸ τῆς φιλοχρηματίας, πρὸς τὴν ἀπάντες ἀπλήτως ἡδονοῦμεν, γεννᾷ δὲ τὴν φιληδονίαν τὴν δουλαγωγούσαν, μάλλον δὲ αὐτανδρῶς καταδουλοῦσαν ἢ τὸς βίους, ὡς ὁ Ἀργυῖος θὰ εἴλεγε. Ἡ πολιτικὴ ἰσχύς εἶναι, ὡς εἵπομεν πρὸ ὀλίγου, τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα πλείστων καὶ σπουδαιοτάτων παραγόντων, εἶναι ἀθροισμα ἐκ πολλῶν καὶ δυσἀποκρίτων στοιχείων συγκροτούμενον. Αὕτη προαπαιτεῖ πρῶτιστά πάντων σωματικὴν ἡν ῥώμην καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν τῶν καθ' ἑκάστον ὑποκειμένων τῶν συγκροτούντων τὴν πολιτείαν «ὅπλων δει», ὡς ὁ Αἰσχύλος, «ἡ δὲ ξανθισαὶ καὶ προγυμνασὰς χέραι» ὁ Σοφοκλῆς, «εἰς μυρίους ὀρθοὺς ἀετὸς σοβεῖ» ὁ Σωκράτης «Ἀνέμοις δὲ παραινέει τὴν τε πολεμικὴν τέχνην μεγίστην οὖσαν ἐκδιδάσκεισθαι καὶ τοὺς πόρους διώκειν, ἀφ'

νατολικῶν μερῶν εὐρίσκονται εἰς μεγίστην ἀταξίαν καὶ ἐνθα μεγίστη βασιλεύει ἀναρχία.

«Κύριός τις, ἐπιστείλας πρὸς κυρίαν τινα, τείρους τῆς ὥρας, συνώδευεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἐξῆς στίχων ἐρμηνευτικῶν τοῦ μαγειρεύματος τῶν».

Τὴν κούφα καὶ σκευὴν,

Ὅπου θὰ σοῦ φέρῃ ἡ δούλα,

Λέξτε τὰ μετὰ προσοχῇ,

Κάμει καὶ μὴ πρὸς πρῶτον,

Ἡ καμένη πατερὰ,

Ἡ ἑλλίπερ ἐπὶ τὸν οὐρανόν,

Δι' ἐμένα τὸν καυμένο,

Λέξτε καλὰ γὰρ νὰ σοῦ στέλνω,

Στὴ σκευὴν, μυρωδάτην,

Τείρους θάψετε δερμάτι,

Ἀνασκύπτωσθε τὰ χεῖρας,

Πᾶρ γουλιάρικα καὶ μαχαίρια,

Πῆς τῆς μάνας σου ποῦ ξέφυρε,

Τὸ κουρκούτι μετὰ ἄλλοις,

Ἀφ' αὐτοῦ κοκκινισθέντος,

Ἐπὶ τὸ νερό εὐθὺς νὰ μπουρνε,

Κ' ἐπειτα μετὰ τὸ κουρκούτι,

Ὅλοι ἂς πέρουν μακροβούτι,

Καὶ τὸ λαδί ἐπὶ τὸ τηγάνι,

Ὅταν κρούσῃς πλῆσαι κάνη,

Ρίχνε ἓνα ἓνα τείρο,

Μέσ' ἐπὶ τὸ τηγανίον τὸν γύρο,

Μὴ, κοκῶνα μου, πατίσῃς,

Καὶ ἀκοκκινιστοῦς τοῦ ἀφίσης,

Ἡ ξηρὰ κάμει καμμά,

Μετὰ τὸ λαδί ἐπὶ τὴν φωτιὰ,

Ὅποιος τείρος κοκκινισθῇ,

Βγάλῃν μὴ σὲ πιτσουλίσῃ,

Καὶ ἐπὶ ὀλίγον θὰ κυττάξῃς,

Καὶ γλυκὰ ἀναπνεύσῃς,

Σὰν τοὺς δὴς κοκκινισμένους,

Μέσ' ἐπὶ τὸ πιάτο ἐκπλωμένους,

Καὶ ἐν ἴσως στερηθῇς,

Καὶ ἐμὲ νὰ θυμῇς,

Ποῦ ἐὰν τείρο τὸ καυμένο,

Μοῦ χεῖς τὸ περὶ καυμένο,

Χωρὶς λαδί καὶ φωτιάς,

Μετὰ αὐταῖς σου ταῖς ματαῖς.

Δ. Α. Δ.

ὦν τὰ μεγάλα καὶ λαμπρὰ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις, λέγει ὁ Πλούταρχος. Μάλιστα ἡ σωματικὴ ῥώμη καὶ ἡ πολεμικὴ ἐμπειρία εἶναι τὸ πρῶτιστον, ὅπερ πρέπει νὰ ἐπιδικῶσθαι τὰ σχολεῖα καὶ παντὸς μὲν ἔθνους, μάλιστα δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἃ τινὰ δὲν ἔχουσιν εἰσέτι συμπληρώσει τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, διότι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐκ ἐστὶ κρείσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην τὰ ξηρὰ γράμματα καὶ τὰ πανόβλια γραμματικά καὶ λοιπὰ τελετήματα καὶ μωρολογήματα, τὰ μόνον καρπώματα τῆς εἰς τὰ σχολεῖα φοιτήσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας, εἰς ἔδαφος νὰ καταβάλλωσιν, ἀλλ' οὐδέποτε ὕψιλιν νὰ ὀρθώσωσι τὴν μογυθράπτουσαν καὶ βαρέως νοσοῦσαν πατρίδα δυνατόν· ἀλλ' ἐμοὶ πίθου

παῦσαι μελωδῶν, πολεμίων δ' ἐμμουσίων· ἀρετὴ τοιαύτη δαίδα καὶ δόσεις φρονεῖν, σκάπτειν, ἀρῶν γῆν, πομπῶς ἐπιστάτων, ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀρεῖς σφίσματα, εἰς ὧν κενόσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις· ὁρθότατα εἶλεγε πάλαι ποτὲ ὁ ἐν τῇ Ἀντιόχῃ τοῦ Εὐριπίδου (ἀπ. 188) Ζῆθος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀμφίονα.

(ἐπεται συνέχεια).

Τύποις ΣΑΛΗΓΓΟΣ.